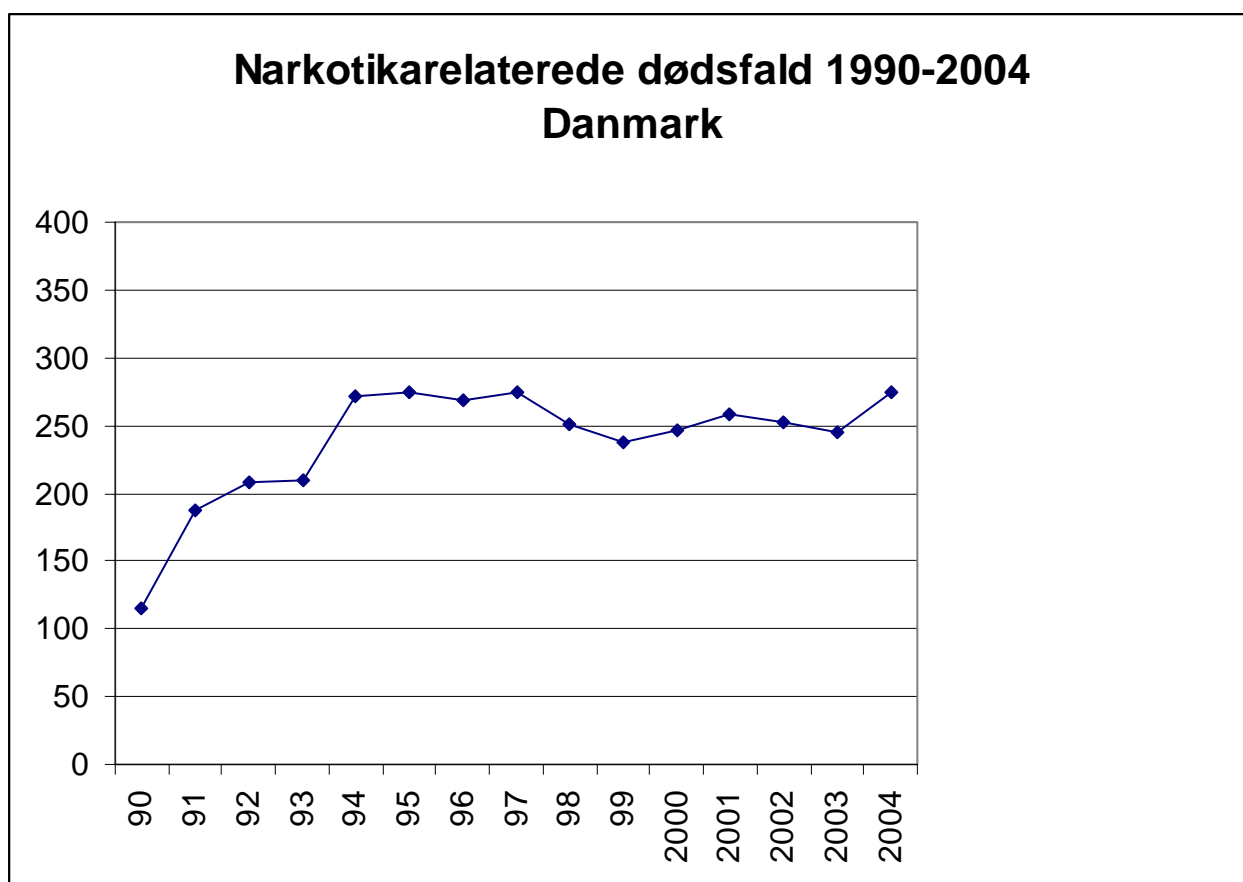

FAKTA OM NARKOTIKAPOLITIKKEN

Antal stofbrugere i Danmark?	Ingen ved hvor mange stofbrugere der er i Danmark. Men officielt opereres med et antal på ca. 25.000.
Antal stofbrugere i København?	Ingen ved hvor mange stofbrugere der er i København. Men det officielle antal er ca. 6.000.
Er antallet af stofbrugere øget?	Det er vanskeligt at sige noget om. Men det er formentlig ikke forkert at sige, at antallet – trods øget fokus på forebyggelse og behandling – ikke er faldet. Vi ved til gengæld at antal stofbrugere i fængslerne er øget markant over de seneste 15 år. Op gennem 1990erne blev andelen af hårdt belastede stofbrugere i fængslerne tilmed fordoblet. Vi ved også, at antallet af stofbrugere i behandling er øget markant. Men ikke meget tyder på, at den massive opprioritering af behandlingsindsatsen fra midten af 1990erne har reduceret andelen af stofbrugere på gadeplan. Meget tyder derimod på at de svageste og mest belastede stofbrugere ikke profiterer af den etablerede behandling. Tværtimod øges deres tilstedeværelse på gadeplan, øges deres elendighed.
Injektionsudstyr mv.	Der uddeles ca. 800.000 sprøjter i København. BrugerForeningen rapporterer, at SprøjtePatruljen opsamler ca. 170.000 årligt. Mange brugte sprøjter returneres i de gule kanylebokse, men nogle bliver efterladt i baggårde, trappeskakter mv.
Kontrolindsatsen på Vesterbro.	Fra 1990 har politiet sat ekstremt repressivt ind mod stofbrugere på gadeplan. De første års politiarbejde førte formodentlig til at de mest ressourcestærke stofbrugere lod sig presse væk fra Vesterbro. Tilbage var de dårligst stillede. De er her fortsat – til trods for 15 års massiv kontrolindsats. I 2004 brugte alene Nærpolitiet 6.000 timer på gaden på Vesterbro. Dertil kommer kriminalpolitiets, ordenspolitiets og afdeling N's indsats.
Stofbrugeres dødelighed.	Sideløbende med politiets intensivering af kontrolindsatsen, steg også antallet af narkotikarelaterede dødsfald, som nåede helt op på 274 i 1995 og 275 i 1997. Herefter faldt dødstallet en anelse for i nogle år at stagnere omkring de 250 årligt. Det er sandsynligt, at dels den udvidede behandlingsindsats, dels det udvidede udbud af såkaldte lavtærskeltilbud medførte dette, om end beskedne, fald. I 2004 - efter blot et enkelt år med regeringens såkaldte "0-tolerance politik" - er dødstallet tilbage på 1995-niveau med 274 døde. De afdøde stofbrugere bliver end ikke 40 år. Der er stort set dagligt ambulanceudrykninger til overdoser i København. Se i øvrigt udviklingen i narkotikarelaterede dødsfald 1990-2004, fig. 1. NB: De her nævnte tal, er de tal som opgøres af politiet hvert år. Ifølge politiets tal for 1996 døde 268 stofbrugere dette år. I 1999 sammenkørte Sundhedsstyrelsen diverse registre for samme år og konkluderede, at dødstallet formentlig reelt var betydeligt højere, nemlig på ca. 350. (Nye tal fra Sundhedsstyrelsen, årg. 3, nr. 3, april 1999).
Mål for narkotikaindsatsen – og deres opnåelse.	
"Et narkotika-frit samfund".	Hovedmålsætningen for narkotikaindsatsen har alle årene været "stoffrihed for alle". At have dette mål for alle er nok et politisk mål, men også et urealistisk mål. Langt de fleste som eksperimenterer med illegale rusmidler ophører af sig selv. For de stofbrugere for hvem brug af stoffer ikke er deres <i>problem</i> , men deres <i>løsning</i> , er stoffriheds-ideologien imidlertid irrelevant. Den er tilmed i sig selv ødelæggende.
"Reduktion af udbuddet af illegale stoffer."	Målet for narkotikaindsatsen har også været at reducere udbuddet af illegale rusmidler. Faktum er, at aldrig har stofferne været mere tilgængelige, aldrig har de været billigere. Over de seneste 10-15 år er stofpriserne på gadeplan mere end halveret.
En god narkotikapolitik er en lokal narkotikapolitik.	
	De præmisser som stofbrugerne lever under er helt urimelige. Ydmygende og elendige. De præmisser lokalbefolkningen tvinges til at leve under er ligeledes helt urimelige. Begge parter lider under og bærer en alt for tung byrde af den nuværende narkotikapolitik. En politik som ikke giver mulighed for at tage højde for lokale forhold. En politik som ikke tillader relevante lokale løsninger. En god narkotikapolitik er en lokal narkotikapolitik.

Fig. 1.

Nogle forslag til kontaktpersoner for yderligere information:

Kontrol- og politiindsats: Evy Frantzen, kriminolog, CfNI, 23 30 53 75

Lokale beboere: Michael Lodberg Olsen, 25 85 24 85

Stofbrugere: Jørgen Kjær, BrugerForeningen, 26 89 01 00

Lægefagligt: Peter Ege, socialoverlæge, 33 17 36 07

Behandling: Liese Recke, psykolog, 26 87 78 25

Jura hhv. udenlandske erfaringer: Nanna W. Gotfredsen, gadejurist, 26 79 19 69